

HARUN FAROCKI

Two Paths (1966)

Vídeo, 16 mm, blanc i negre. 3 min.

16 > 18.11.21

16.11 – 12 > 20 h. + 17.11 – 16 > 18 h.

17.11 - 18 > 20 h. + 18.11 - 16 > 20 h. Obert al públic general

LOOP Fair

La Pedrera - Casa Milà,

Passeig de Gràcia, 92, Barcelona

Two Paths, tres minuts per a caure seduïts per Harun Farocki

Harun Farocki (1944-2014) va dedicar la seva carrera a respondre a una sola pregunta. La mateixa que W. T. J. Mitchell va fer en un dels seus llibres, *What Do Pictures Want?* ("Què volen les imatges?"). Mitchell —un cèlebre teòric de la cultura visual contemporània— va publicar el seu llibre l'any 2004. Farocki es va mostrar obsessionat per la pregunta des de la seva primerenca obra. El film més antic que es coneix fins avui, és una breu peça de tres minuts realitzada en 1966. Avui, aquest film de curta durada, rescatat miraculosament, ens sembla tot un programa de treball. Una idea a la qual Farocki serà fidel fins als seus últims dies.

A *Two Paths* (1966) recorre amb la cambra de 16 mm una d'aquelles estampes exemplaritzants pensades per a instruir-nos en el codi moral d'una època. Es tracta d'una rondalla visual sobre el bon camí i el mal camí. La veu que narra aquesta rondalla s'endinsa per cadascun dels senderes. Un relat bifurcat les il·lustracions les qual cominen de manera enèrgica a obeir. Aquí tenim una primerenca versió d'aquest Farocki que investigarà les imatges pel seu poder instructiu. El mateix Farocki que ressorgeix anys més tard a *The Silver and the Cross* ("La creu i la plata"), una peça de doble pantalla presentada en 2010, i en tants títols més.

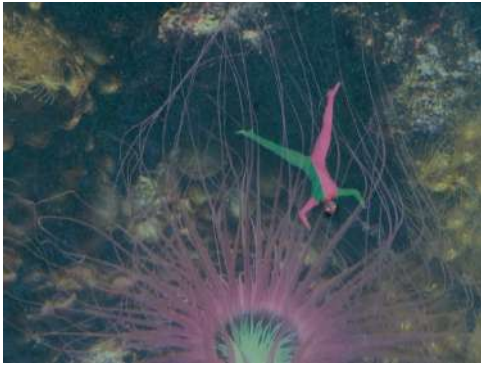
Aquesta joia —absent de la seva filmografia fins fa ben poc— connecta el Farocki més analític i el més demòtic. La passió pel coneixement i per a transmetre'l de manera diàfana es fonen en un format aparentment primitiu. No obstant això, Farocki fa, d'una rondalla moral, la ciència del nostre temps, una ciència encarregada de sondejar les profunditats ideològiques del que més abunda en aquest món: les imatges. Com es diu d'alguns autors de culte, *Two Paths* amaga l'essència del Farocki que ha seduït a diverses generacions d'artistes, crítics de la imatge i realitzadors de cinema.

Carles Guerra, 2021

Harun Farocki (1944, Novy Jicin-Berlin, 2014). Des de finals dels anys seixanta, l'obra de Harun Farocki ha tingut una influència decisiva en la història del cinema polític. A més d'haver realitzat més de 100 produccions per al cinema i la televisió, Farocki, qui ha exercit també com a comissari d'exposicions, teòric, editor de la revista *Filmkritik*, així com professor en universitats com ara Harvard, Berkeley i Viena, aconsegueix plantejar amb els seus treballs una reflexió sobre la relació entre la societat, la política i la imatge en moviment. La seva rellevància en el camp de les arts visuals és reflecteix en les nombroses retrospectives que se li han dedicat a nivell internacional en institucions com ara l'Institut Valencià d'Art Modern, la Fundació Tàpies en Barcelona o la Tate Modern a Londres, així como amb exposicions personals organitzades en Instituciones tals como el MUMOK (Museo de Arte Moderno de Viena), el Jeu de Paume de París, el Ludwig Museum de Colonia, la Kunsthau de Bregenz i la més recent en el MUAC de Mèxic i el Hamburger Bahnhof de Berlín. La importància dels seus films i instal·lacions ha sigut demostrada amb la seva participació en les edicions de 1997 i de 2007 de *DOCUMENTA*, Kassel, així com en la Bienal de Venècia en 2013 i 2015.

Carles Guerra (Amposta, 1965) és artista, crític d'art, docent i investigador. Ha sigut director de la Primavera Fotogràfica, director de La Virreina Centre de la Imatge, conservador cap del Museu d'Art Contemporani de Barcelona (MACBA) i, entre 2015 i 2020, director de la Fundació Antoni Tàpies, on conjuntament amb Antje Ehmman, comissaria la antològica de Harun Farocki, *Empatia*, 2016. En les seves investigacions s'han ocupat de les pràctiques dialògiques en els camps de l'art i la cultura visual. Les pedagogies crítiques, les pràctiques documentals i les condicions de la producció cultural sota el postfordisme han centrat un bon nombre de les seves publicacions. Ha sigut professor associat de la Universitat Pompeu Fabra i membre de l'equipo docent del Center for Curatorial Studies (CCS) del Bard College. Ha comissariat una extensa nòmina d'exposicions monogràfiques que inclouen a artistes como Perejaume, Joaquim Jordà, Xavier Ribas, Ahlam Shibli, Art & Language, Allan Sekula, Susan Meiselas, Harun Farocki, Oriol Vilanova i Ariella Aïsha Azoulay.

LOOP FESTIVAL @ àngels barcelona

Cecilia Bengolea

Es siempre verano en algún lugar del planeta, 2021

13.11.21 > 9.1.22 / 10:30 > 19 h.

àngels barcelona

c. Pintor Fortuny, 27, Barcelona

Arash Fayez

I can only dance to one song, 2021

Vídeo, HD, 10 min. 53 sec.

15.11.21 > 20.11.21 / 18 > 20 h.

àngels barcelona - espai2

c. Dels Àngels, 16, Barcelona

Lúa Coderch

Palau de vent, 2021

4.11.21 > 9.1.22

Tecla Sala

Av. Josep Tarradellas i Joan, 44

Esther Ferrer

Extrañeza, desprecio, dolor y un largo etc., 2013

Vídeo, HD, color, sense so, 17 min.

4.11.21 > 21.11.22

Museu Can Framis

Carrer de Roc Boronat, 116-126

